

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Syntaxis Historiæ Evangelicæ

Cope, Alan

Lovanii, M.D.LXXII.

97. Scribis & Pharisæis Christi familiaritatem cum Publicanis & peccatoribus molestè ferentibus proponuntur parabolæ ouis & drachmæ amissaru[m], nec non & filij prodigi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47925](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47925)

CAP. 97. Scribis & Phariseis Christi familiaritatem cum publicanis & peccatoribus molestè ferentibus proponuntur parabole ouis & drachma amissarum, nec non & filij acolasti. Luc. 15. * 95.

S. Matthæus S. Marcus.

S. Lucas.

S. Iohannes

ERant autem appropinquantes ei publicani & peccatores ut audirét illū. Et murmurabant Pharisei & Scribæ, dicentes, Quia hic peccatores recipit, & māducat cū illis. Et ait ad illos parabolam istam, dicens, Quis ex vobis homo qui habet centum oves: & si perdiderit vnā ex illis, nōne dimittit nonagintanovem in deserto, & vadit ad illā quæ perierat donec inueniat eā? Et cū inuenierit eā, imponit in humeros suos gaudēs: & veniens domū conuocat amicos & vicinos, dicēs illis, Cōgratulamini mihi, quia inueni ouem meam quæ perierat. Dico vobis, quōd ita gaudiū erit in cælo super vno peccatore pœnitentiam agente, quā super nonagintanovem iustis qui non indigent pœnitentia. Aut quæ mulier habens drachmas decem: si perdidit drachmam vnā, nōne accendit lucernam, & euertit domum, & quærit diligenter, donec inueniat? Et cū inuenierit, conuocat amicas & vicinas, dicens, Congratulamini mihi, quia inueni drachmam quam perdideram. Ita, dico vobis, gaudium erit coram angelis Dei super vno peccatore pœnitentiam agente. Ait autem, Homo quidam habuit duos filios: & dixit adoleſcentior ex illis patri, Pater, da mihi portionem substantiæ quæ me contingit. Et diuisit illis substantiam. Et non post multos dies, congregatis omnibus adoleſcentior filius

S. Matthæus. S. Marcus,

S. Lucas,

S. Iohannes.

filius peregrè profectus est in regionem
 longinquam: & ibi dissipauit substantiã
 suam viuendo luxuriosè. Et postquã om-
 nia cõsummasset, facta est fames valida
 in regione illa, & ipse cœpit egere. Et
 abiit, & adhæsit vni ciuiũ regionis illius.
 Et misit illum in villam suam vt pascere-
 ret porcos. Et cupiebat implere ventrẽ
 suũ de siliquis quas porci manducabãt:
 & nemo illi dabat. In se autem reuersus
 dixit, Quanti mercenarij patris mei
 abundant panibus; ego autem hĩc fame
 pereõ. Surgam, & ibo ad patrem meum,
 & dicam ei, Pater, peccaui in cælum &
 coram te: iam non sum dignus vocari fi-
 lius tuus: fac me sicut vnum de merce-
 nariis tuis. Et surgens venit ad patrem
 suum. Cũ autem adhuc longè esset, vi-
 dit illum pater ipsius, & misericordia
 motus est, & accurrens cecidit super col-
 lum eius, & osculatus est eum. Dixitque
 ei filius, Pater, peccaui in cælum & co-
 ram te, iam non sum dignus vocari fi-
 lius tuus. Dixit autem pater ad seruos
 suos, Citò proferte stolum primã, & in-
 ducite illum, & date annulum in manum
 eius, & calceamenta in pedes eius; & ad-
 ducite vitulum saginatum, & occidite, &
 manducemus, & epulemur: quia hic fi-
 lius meus mortuus erat & reuixit, per-
 ierat, & inuentus est. Et cœperunt epu-
 lari. Erat autem filius eius senior in a-
 gro. & cũ veniret & appropinquaret
 domui, audiuit symphoniam & cho-
 rum: & vocauit vnum de seruis, & inter-
 rogauit quid hæc essent. Isque dixit illi,
 Frater tuus venit, & occidit pater tuus
 vitulũ saginatum, quia saluum illũ re-
 cepit.

R 4 cepit.

S. Mattheus	S. Marcus.	S. Lucas.	S. Iohannes.
		<p>cepit. Indignatus est aut, & nolebat introire. Pater ergo illius egressus cepit rogare illū. At ille respondens, dixit patri suo, Ecce tot annis seruo tibi, & nunquā mandatū tuū præterui, & nunquā dedisti mihi hædū vt cū amicis meis epularer: sed postquā filius tuus hic, qui deuorauit substantiam suā cum meretricibus venit, occidisti illi vitulum saginātū. At ipse dixit illi, Fili, tu semper mecum es, & omnia mea tua sunt. epulari autem & gaudere oportebat, quia frater tuus hic, mortuus erat, & reuixit: perierat, & inuentus est. * 98.</p>	

CAP. 98. Ex Parabola dispensatoris iniqui hortatur ad dandam elemosynam, & docet, neminem posse duobus dominis seruire. Luc. 16. * 97.

S. Mattheus	S. Marcus.	S. Lucas.	S. Iohannes.
		<p>Dicebat aut & ad discipulos suos, Homo quidam erat diues qui habebat villicum: & hic diffamatus est apud illū, quasi dissipasset bona ipsius. Et vocauit illum, & ait illi, Quid hoc audio de te? redde rationem villicationis tuæ: iam enim non poteris villicare. Ait autē villicus intra se, Quid faciā, quia dominus meus aufert à me villicationem? fodere nō valeo, medicare erubescō. Scio quid faciā, vt cū amotus fuero à villicatione, recipiant me in domos suas. Conuocatis itaque singulis debitoribus domini sui, dicebat primo, Quantū debes domino meo? At ille dicit, Centum cados olei. Dixitque illi, Accipe cautionē tuā: & sede, citō scribe quinquaginta. Deinde alii dixit, Tu verō quātū debes? Qui ait, Centum corostitici. Ait illi, Accipe literas tuas, & scribe octoginta. Et laudauit</p>	